

کانی‌شناسی زیستی و ریفت‌شناسی سنگ‌های ادراری در اقلیمهای مختلف استان خوزستان: با نگرش زمین‌شناسی پژوهشی

علیرضا زراسوندی^۱، محمد میدری^{*}، اسماعیل موسی‌پور^۲ و سروش مدیری^۳

(۱) دانشیار، گروه زمین‌شناسی، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید چمران اهواز

(۲) کارشناس پژوهشکده علوم دریایی، دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر، heidari.majid006@gmail.com

(۳) استادیار، گروه ارتوپلزی، دانشکده پژوهشی، دانشگاه علوم پژوهشی جندی شاپور اهواز

(۴) استادیار، گروه زمین‌شناسی، دانشکده علوم زمین، دانشگاه تهران

^{*}) عهده‌دار مکاتبات

دریافت: ۹۱/۴/۲۳؛ دریافت اصلاح شده: ۹۲/۱/۳۱؛ پذیرش: ۹۲/۲/۲؛ قابل دسترس در تارنما: ۹۲/۵/۳۱

پنجه

استان خوزستان به عنوان بخشی از کمریند سنگ کلیه‌ی آسیا-آفریقا و به دلیل قرارگیری در اقلیمهای گرم و خشک، نیازمند مطالعات گستردۀ در زمینه بررسی کانی‌شناسی سنگ‌های ادراری است. در همین راستا، مطالعات کانی‌شناسی با استفاده از روش‌های پراش پرتو ایکس و میکروسکوپ الکترونی روبشی، نشان دادند که سنگ‌های ادراری در استان خوزستان از منظر کانی‌شناسی در شش گروه کلسیم اکسالات، کلسیم اکسالات/فسفاته، فسفاته، اوراته، اوراته/کلسیم اکسالات و اوراته/کلسیم اکسالات/فسفاته قرار می‌گیرند. همچنین بررسی اثرات شرایط اقلیمی بر کانی‌شناسی سنگ‌های ادراری تأیید می‌کند که از اقلیم‌های نیمه مرطوب مدیترانه‌ای (شمال شرق استان) به طرف اقلیم‌های فراخشک گرم (جنوب و جنوب غرب)، از فراوانی سنگ‌های کلسیم اکسالات کاسته و بر میزان انواع اوراته افزوده می‌شود. حضور کانی‌های نیاهايت و هیدروکسیل آپاتیت نیز که معمولاً به ندرت در سایر مطالعات گزارش شده‌اند، از پدیده‌های مهم کانی‌شناسی در سنگ‌های ادراری استان خوزستان است. با توجه به رابطه منفی نسبت منیزیم به کلسیم با تشکیل سنگ های ادراری، می‌توان از افزودن منیزیم در تصفیه خانه‌های شهری یا عبور منابع آب سطحی از لیتوپلزی‌های با منیزیم بالا (نظیر مناطق دولومیتی) به جهت افزایش انحلال کلسیم و جلوگیری از هسته‌سازی استفاده کرد. همچنین سنگ‌های اوراته، تنها نوع سنگ‌های ادراری است که توسط درمان‌های پژوهشی انحلال می‌یابند؛ زیرا درمان دارویی در مناطق جنوب و جنوب غربی خوزستان (بالاترین فراوانی سنگ‌های اوراته در استان) مؤثر می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: پراش پرتو ایکس، کلسیم اکسالات، میکروسکوپ الکترونی روبشی.

۱- مقدمه

2008. این سنگ‌ها، توده‌های سخت شده‌ای از مواد آلی و غیرآلی

هستند که از تجمع ترکیباتی نظیر کلسیم، فسفات آمونیوم، منیزیم و اسید اوریک در ادرار، تشکیل می‌شوند (Mohamed Ali & Nambi 2006). سنگ‌های ادراری بر حسب محل شکل‌گیری در سامانه‌ی Raj (Singh 2000) در حدود ۲۰ درصد جمعیت جهانی را مبتلا ساخته است.

علاوه بر این، نتایج بدست آمده از این پژوهش‌ها نشان دهنده‌ی این واقعیت است که آمار مبتلایان به سنگ‌های ادراری در مناطق خاصی از جهان مانند خاورمیانه نسبت به سایر نواحی، بسیار بیشتر است که امروزه از این مناطق به عنوان کمربند جهانی سنگ کلیه‌ی آفریقا-آسیا، یاد می‌کنند (Abboud 2008b).

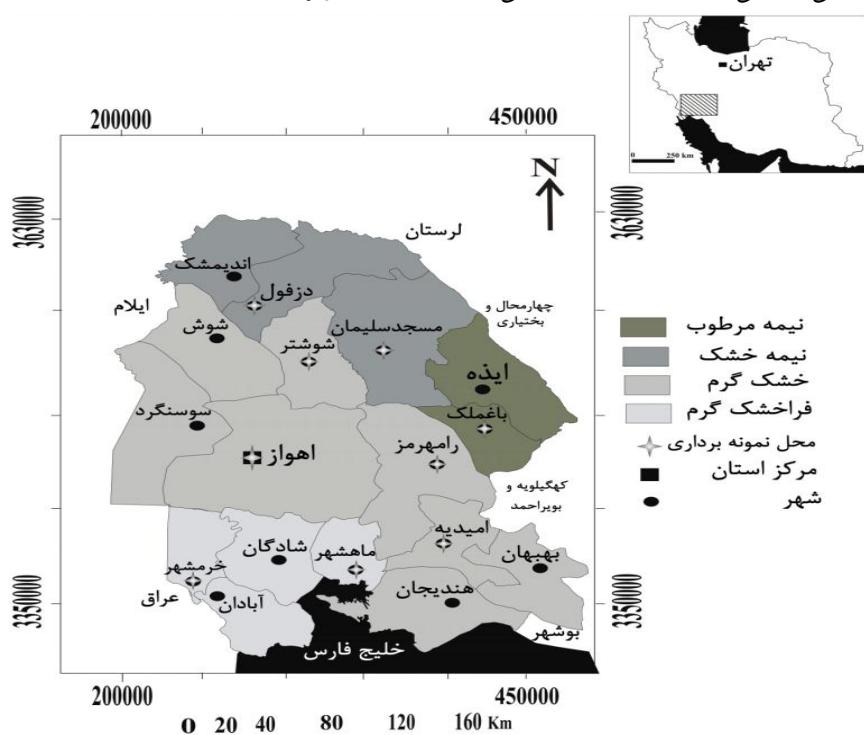
در این میان، استان خوزستان نیز به عنوان بخشی از کمربند جهانی سنگ کلیه‌ی آفریقا-آسیا و همچنین به سبب قرارگیری در اقلیم‌های گرم و خشک (رئیس‌پور ۱۳۸۷)، نیازمند شروع و بسط مطالعات گسترده‌ای در زمینه‌ی بررسی پراکنش و ترکیب کانی‌شناختی سنگ‌های ادراری می‌باشد. افزون بر این، مقایسه‌ی داده‌های حاصل از مطالعه‌ی کنونی با سایر مناطق دنیا می‌تواند، کمک شایانی در جهت شناسایی کانی‌های بومی استان خوزستان، تلقی گردد.

۲- منطقه‌ی مورد مطالعه

استان خوزستان با وسعتی معادل ۶۳۶۳۳/۶ کیلومتر مربع بین ۴۷ درجه و ۳۸ دقیقه تا ۵۰ درجه و ۳۲ دقیقه طول شرقی از نصف النهار گرینویچ و ۲۹ درجه و ۵۷ دقیقه تا ۳۳ درجه عرض شمالی از خط استوا در جنوب غربی کشور ایران واقع گردیده است (رئیس‌پور ۱۳۸۷).

قرارگیری استان خوزستان در دو بخش جلگه‌ای و کوهستانی موجب شده که شرایط اقلیمی متفاوتی در بخش‌های مختلف استان حکم‌فرما باشد (تصویر ۱).

ادراری به انواع کلیوی، مثانه‌ای و حالب (مجاری ادراری) تقسیم می‌شوند (Durgawale et al. 2010, Singh et al. 2009). بر اساس ترکیب و مشخصه‌های کانی‌شناختی نیز سنگ‌های ادراری در انواع کلسیم اکسالات (Calcium oxalate)، اسید اوریکی (Uric acid)، استروویت (عفونی) (Struvite)، سیستین (Cystine) و اورانیم (ammonium urate) (xanthine) قرار می‌گیرند (Chandrajith et al. 2006, Hesse et al. 2009). سنگ‌های کلسیم اکسالات، بیشترین فراوانی (۷۰-۸۰٪) در صد را دارا می‌باشند (Frackowiaka et al. 2010, Singh et al. 2009). افزایش تعداد مبتلایان به سنگ‌های ادراری در بسیاری از کشورهای جهان (Komleh et al. 1990, Mohamed Farook et al. 2006) در جوامع پیشرفت‌ه و صنعتی (Basiri et al. 2010, Fazil Marickar & Vijay 2009) سبب شده که کانی‌شناسی، ترکیب و شرایط تشکیل سنگ‌های ادراری در سالهای اخیر به طور جدی مورد توجه قرار گیرد (Ancharov et al. 2005). این مطالعات تأیید می‌کنند که عوامل گوناگونی نظری وضعیت زمین‌شناسی (Kohri et al. 1989)، میزان سختی آب (Schwartz et al. 2002, Bellizzi et al. 1999) و به طبع آن املاح محلول در آب مانند منیزیم، بیکربنات و کلسیم (Siener et al. 2004, Mairiang et al. 2002)، شرایط اقلیمی (Basiri et al. 2002)، جنسیت، سن، رژیم غذایی (Akoudad et al. 2010, Atan et al. 2005) بهسزایی در تعیین ترکیب کانی‌شناختی سنگ‌های ادراری ایفا می‌کنند.

تصویر ۱- موقعیت منطقه‌ی مورد مطالعه به تفکیک اقلیم‌های جغرافیایی و پراکندگی نمونه‌های جمع‌آوری شده

آسان به مشخصات بیماران، به عنوان مراکز نمونه‌برداری برگزیده شدند. لازم به ذکر است که به منظور کاهش خطاهای احتمالی، انتخاب نمونه‌ها به گونه‌ای بود که تا حد امکان مناطق مختلف استان، پوشش داده شود. در ادامه نیز با توجه به لزوم پاک کردن سطح نمونه‌ها از باقیمانده‌های ادرار، خون و مواد آلی جهت انجام آزمایشات کانی‌شناسی، تمام نمونه‌ها، چندین بار با آب مقطر شستشو و در دمای 100°C خشک شدند.

۳-۲- آزمایشات

در ادامه، بعد از آماده سازی و وزن سنجی نمونه‌ها، تعیین کانی-شناسی سنگ‌ها با استفاده از دستگاه پرتوایکس (X-ray diffraction) (فیلیپس مدل ۳۰۴۰) در آزمایشگاه شرکت کانساران بینالود مستقر در پارک علم و فناوری پردیس (تهران) انجام پذیرفت. برخی از نمونه‌های جمع‌آوری شده نیز (باتوجه به وزن و اندازه) به وسیله‌ی میکروسکوپ الکترونی روبشی (Scanning Electron Microscope) (لئو مدل 1455 VP) در آزمایشگاه مرکزی دانشگاه شهید چمران اهواز در استان خوزستان، مورد تصویر برداری قرار گرفتند.

این آزمایش به منظور ریخت‌شناسی سنگ‌ها، شناسایی شکل بلورها و نوع کانی‌های سنگ‌های ادراری انجام پذیرفت (Abboud 2008b). به علاوه، مطالعه‌ی میکروسکوپی مقاطع نازک در پژوهش‌های زمین-شناسی به منظور بررسی چگونگی شکل‌گیری سنگ‌ها، از اهمیت وافری برخوردار است.

در مطالعات انجام شده در رابطه با سنگ‌های ادراری نیز برخی از محققین نظری (Abboud 2008b)، بررسی مقاطع تهیه شده از این سنگ‌ها را در دستور کار قرار داده‌اند. به همین منظور در پژوهش کنونی نیز مقاطع تهیه شده از ۴ نمونه سنگ ادراری مورد مطالعه قرار گرفتند.

۴- یافته‌ها

نتایج کانی‌شناسی سنگ‌های ادراری گردآوری شده از مناطق مختلف استان خوزستان که با استفاده از روش پراش پرتو ایکس (XRD) تعیین شد، در جدول ۱ آورده شده است. داده‌های حاصل نشان می‌دهند که کانی‌های زیستی وولیت (Whewellite)، اسید اوریک و استروویت (عفونی)، مهم‌ترین فازهای کانیایی موجود در سنگ‌های ادراری استان خوزستان را شامل می‌شوند. کانی‌های زیستی نظری هیدروکسیل آپاتیت (Hydroxylapatite)، دلیت (Weddellite) و نیاهیت (Niahite) نیز فازهای کانیایی فرعی را تشکیل می‌دهند.

بر این اساس، استان خوزستان را از نظر شرایط اقلیمی می‌توان در چهار محدوده اقلیم نیمه‌مرطوب مدیترانه‌ای (شامل شهرستان‌های ایذه و باغملک)، اقلیم نیمه‌خشک‌گرم (مسجدسلیمان، اندیمشک و دزفول)، اقلیم خشک‌گرم (بخش‌های وسیعی از استان در نواحی غربی و جنوبی شامل اهواز، شوشتر، سوسنگرد، شادگان، هندیجان، بهبهان و رامهرمز) و اقلیم فراخشک‌گرم (در بخش‌ها و نواحی غربی و جنوب غربی استان نظیر شهرهای آبادان، خرمشهر و ماشهر) قرار داد (رئیس پور ۱۳۸۷).

از منظر زمین‌شناسخی نیز منطقه مورد مطالعه بخشنی از کمربند کوهزایی زاگرس می‌باشد که محصول نهایی واقعی ژئوتکنیکی ناشی از برخورد صفحات ایران و عربستان است. کمربند کوهزایی زاگرس شامل سه ناحیه تکتونیکی موازی با امتداد شمال‌شرقی-جنوب‌غربی است: ۱- زون پلوتونیکی-ولکانیکی (کمربند ارومیه-دختر)؛ ۲- زون دگرگونی سندنج-سیرجان؛ ۳- کمربند چین خورده زاگرس (زراسوندی). (۱۳۸۸)

با توجه به اینکه آهک‌های شیمیایی-بیوشیمیایی و سازندهای ماسه-سنگی-کنگلومرایی با محدوده سنی کوتاه‌تر تا کواترنر، عملده‌ترین ساختارهای سنگی موجود در استان را شامل می‌شوند، لذا استان خوزستان را به لحاظ چینه شناسی سطحی می‌توان به دو محدوده تقسیم نمود (زراسوندی ۱۳۸۸):

- مناطق شمال، شمال‌شرق و شمال‌غرب (آهکی، کنگلومرا و به میزان کمتر مارن، ماسه سنگ و شیل)؛
- مناطق جنوب‌شرق، جنوب و غرب (غالباً آبرفت‌های کواترنر با منشأ تبخیری، سازندهای تبخیری آهکی-نمکی، ماسه سنگ و کنگلومرا).

۳-۳- مواد و روشن کار

۳-۳-۱- جمع‌آوری و آماده‌سازی نمونه‌ها

به منظور انجام مطالعه‌ی حاضر، از ۴ سنگ ادراری گردآوری شده، تعداد ۱۰ نمونه از انواع مختلف سنگ‌های ادراری شامل سنگ کلیه، سنگ مثانه و سنگ حلب، از بیماران با محدوده‌ی سنی بین ۲۳ تا ۶۳ سال و از تاریخ ۱۳۸۹/۳/۱ تا ۱۳۸۹/۵/۱ انتخاب شد. در هنگام نمونه-برداری جنسیت بیماران نیز مد نظر قرار گرفت و نمونه‌ها از ۶ بیمار مرد (نمونه‌های اهواز، مسجدسلیمان، شوشتر، خرمشهر و امیدیه) و ۴ بیمار زن (نمونه‌های باغملک، دزفول، ماشهر و رامهرمز) که در بیمارستان‌های گلستان و آریا تحت عمل جراحی قرار گرفته بودند، گردآوری شد. بیمارستان‌های آریا و گلستان واقع در شهر اهواز به دلیل امتیازاتی نظیر وجود مجموعه‌ای کامل از سنگ‌های ادراری و دسترسی

بزرگنمایی بالاتر نیز به خوبی می‌توان اشکال نیمه‌کروی را که ویژه‌ی کانی‌های فسفاته هستند، مشاهده نمود (تصویر ۳).

پس از مطالعات ریخت‌شناسی و در اولین گام، ترکیب کانی‌شناسی و خصوصیات نوری برخی از سنگ‌های ادراری گردآوری شده به وسیله‌ی میکروسکوپ پلاریزان تعیین شد. در این راستا، نتایج بدست آمده از مطالعات میکروسکوپ پلاریزان نشان می‌دهد که تنها دو گروه کانیایی کلسیم‌اکسالات و فسفاته در مقاطع نازک تهیه شده از نمونه‌های جمع‌آوری شده از شهرهای مختلف استان خوزستان قابل تشخیص می‌باشند.

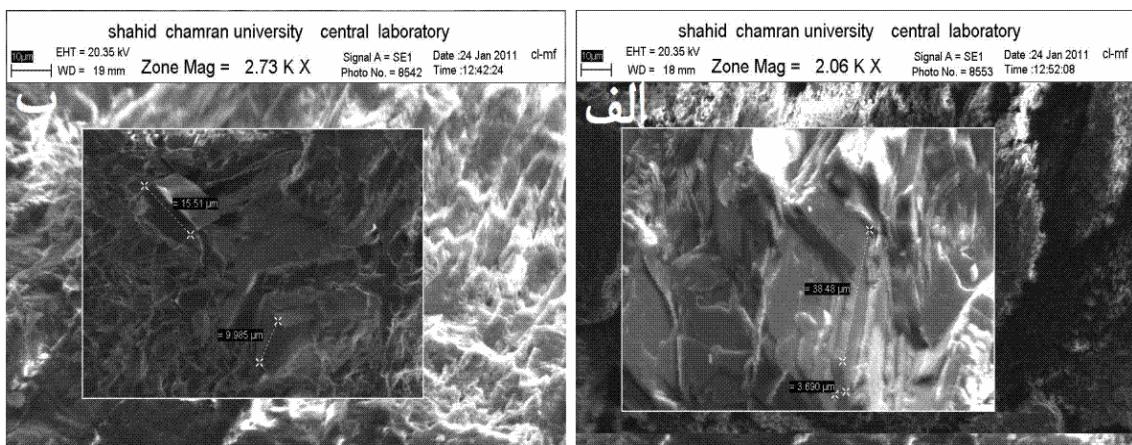
بافت لایه‌ای شعاعی همراه با تناوبی از کانی‌هایی با رنگ زرد و قهوه‌ای روشن تا بی‌رنگ از ویژگی‌های شاخص کانی‌های کلسیم‌اکسالات به ویژه کانی وولیت است. وجود هسته‌ی بی‌شکل در مرکز لایه‌های متحداً‌مرکز نیز از دیگر خصیصه‌های گروه کلسیم‌اکسالات به شمار می‌رود (تصویر ۴).

ترکیبات فسفاته نیز با ویژگی‌هایی از قبیل بلورهای نیمه‌کروی، دانه‌ریز و اغلب نامنظم، در زیر میکروسکوپ قابل شناسایی هستند. رنگ کانی‌های فسفاته که در مطالعه‌ی حاضر شامل استروویت و نیاهیت هستند در محدوده‌ی خاکستری روشن تا بی‌رنگ قرار می‌گیرند. در نمونه‌های مورد مطالعه، هسته‌ی منظم و تبلور یافته در سنگ‌های فسفاته قابل مشاهده نیست. در مقاطع مطالعه شده در مطالعه‌ی حاضر نیز کلسیت مهم‌ترین جزء سازنده‌ی هسته به ویژه در سنگ‌های ادراری نوع کلسیم‌اکسالات را تشکیل می‌دهد.

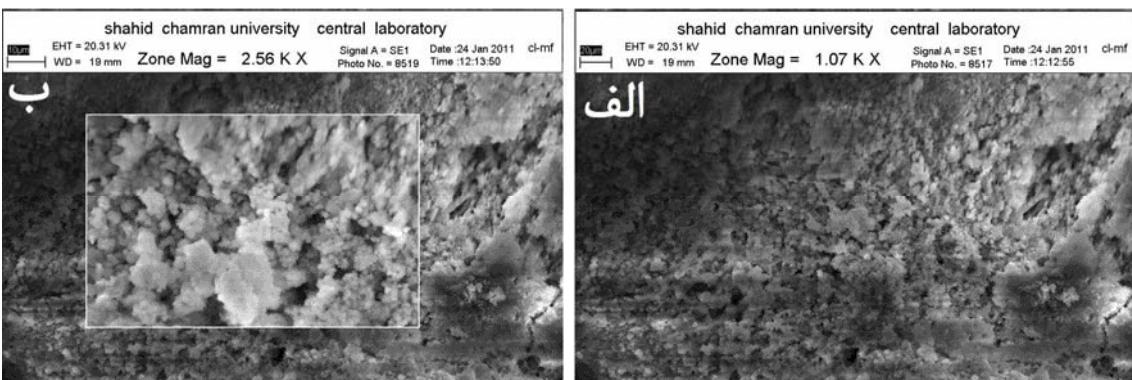
در همین راستا، تصاویر تهیه شده از نمونه سنگ‌ها با استفاده از میکروسکوپ الکترونی روبشی (SEM)، نتایج حاصل از آزمایشات پراش پرتو ایکس را تأیید می‌نمایند. افزون بر این، تصاویر SEM، در تعیین ریخت‌شناسی و همچنین مطالعه‌ی سایش سطح کانی‌های اولیه و تهشیینی کانی‌های ثانویه نیز تا حد بسیاری کارگشا می‌باشد (Hesse et al. 2009). در همین رابطه، تصاویر SEM به وضوح تشکیل بلورهای مونوکلینیک اسیداوریک را نشان می‌دهند. با توجه به این که بلورهای اسیداوریک به طور معمول به اشکال منشوری تشکیل می‌شوند، در پژوهش حاضر نیز اشکال منشوری این بلورها کاملاً قابل تأیید می‌باشد (تصویر ۲). کانی‌های کلسیم‌اکسالات نظیر وولیت نیز که به وسیله‌ی سیستم مونوکلینیک و ریخت‌شناسی صفحه‌ای قابل تشخیص هستند (Hesse et al. 2009)، در تصاویر SEM، به خوبی دیده می‌شوند (تصویر ۲). نکته‌ی دیگر اینکه فشردگی بلورهای کلسیم‌اکسالات سبب شده است که به طور معمول کانی‌های ثانویه قادر نباشند در فضای بین کانی‌های اولیه تشکیل شوند و به همین دلیل در بیشتر سنگ‌های ادراری، محدوده‌ی کانی‌های متعلق به گروه کلسیم‌اکسالات با سایر کانی‌های ادراری به خوبی قابل تفکیک است. تصاویر تهیه شده به وسیله‌ی میکروسکوپ الکترونی روبشی علاوه بر کانی‌های اولارته و کلسیم‌اکسالات، تجمعات بلورهای فسفاته مانند استروویت را نیز نشان می‌دهند. در این تصاویر اجتماع کانی‌های استروویتی به صورت تجمعی از مواد زمینه‌ای نشان داده شده است. وجود ریخت‌شناسی نامنظم نیز از دیگر ویژگی‌های ترکیبات فسفاته است. در تصاویر با

جدول ۱- نتایج مطالعات کانی‌شناسی سنگ‌های ادراری با استفاده از روش پراش پرتو ایکس در استان خوزستان

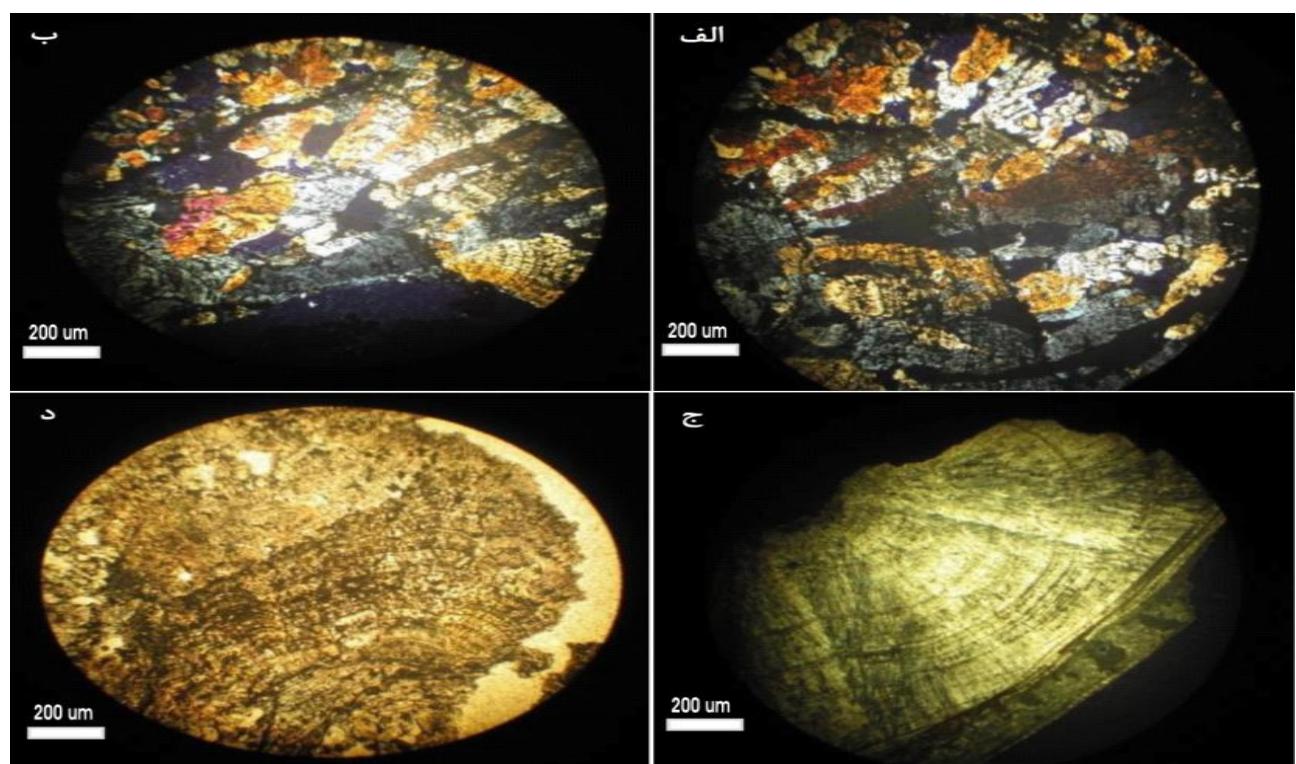
نوع سنگ	جنسیت	محل سکونت بیمار	سن	فازهای کانیایی اصلی	فازهای کانیایی فرعی
مرد	آهواز	۲۴	وولیت (CaC ₂ O ₄ H ₂ O)	هیدروکسیل آپاتیت (Ca ₅ (PO ₄) ₃ (OH))	فازهای کانیایی فرعی
مرد	آهواز	۵۶	اسید اوریک (C ₅ H ₄ N ₄ O ₃)	وولیت (CaC ₂ O ₄ H ₂ O)	(NH ₄) ₂ PO ₄ ,H ₂ O نیاهیت
زن	آهواز	۲۳	استروویت (NH ₄ MgPO ₄ ,6H ₂ O)	-	وولیت (CaC ₂ O ₄ H ₂ O)
مرد	مسجدسلیمان	۶۳	اسید اوریک (C ₅ H ₄ N ₄ O ₃)	وولیت (CaC ₂ O ₄ H ₂ O)	(NH ₄) ₂ PO ₄ ,H ₂ O نیاهیت
زن	آهواز	۲۹	وولیت (CaC ₂ O ₄ H ₂ O)	-	وولیت (CaC ₂ O ₄ ,2H ₂ O) دلیت
مرد	دوغله	۴۹	اسید اوریک (C ₅ H ₄ N ₄ O ₃)	وولیت (CaC ₂ O ₄ H ₂ O)	-
زن	آهواز	۶۳	اسید اوریک (C ₅ H ₄ N ₄ O ₃)	وولیت (CaC ₂ O ₄ H ₂ O)	(CaC ₂ O ₄ ,2H ₂ O) دلیت
مرد	خرمشهر	۳۴	اسید اوریک (C ₅ H ₄ N ₄ O ₃)	وولیت (CaC ₂ O ₄ H ₂ O)	-
زن	رامهرمز	۴۰	وولیت (CaC ₂ O ₄ H ₂ O)	اسید اوریک (C ₅ H ₄ N ₄ O ₃)	وولیت (CaC ₂ O ₄ H ₂ O)
مرد	آمیدیه	۴۶	اسید اوریک (C ₅ H ₄ N ₄ O ₃)	وولیت (CaC ₂ O ₄ H ₂ O)	وولیت (CaC ₂ O ₄ H ₂ O)

تصویر ۲- تصاویر SEM: الف. ریخت‌شناسی صفحه‌ای و سیستم مونوکلینیک بلورهای کلسیم اکسالات و ب. ریخت‌شناسی منشوری و سیستم مونوکلینیک بلورهای اوراته

تصویر ۳- تصاویر SEM: ریخت‌شناسی نامنظم (الف) و اشکال کروی و نیمه کروی (ب) ترکیبات فسفاته نظیر کانی‌های استرورویتی

تصویر ۴- کانی وولیت که به رنگ زرد متمایل به قهوه‌ای قابل مشاهده است (الف و ب)، ساختار لایه‌ای متعددالمرکز و شعاعی که مشخصه‌ی کانی‌های کلسیم اکسالات است (ج و د).

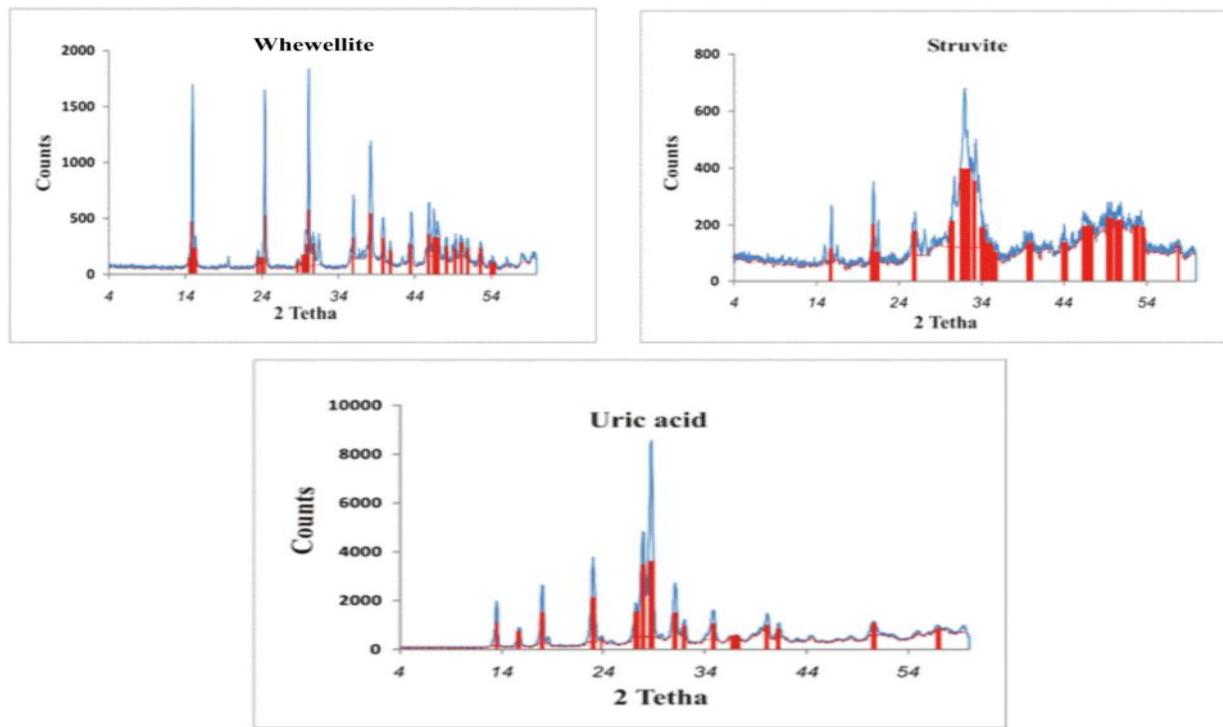
۵- بحث

به تشابه شرایط تبلور کانی‌های فسفاته و کلسیم اکسالات که در محیط‌های قلیایی تشکیل می‌شوند (Hesse et al. 2009)، همراهی این دو کانی در مطالعه‌ی حاضر نیز قابل انتظار بود؛ اما حضور کانی‌های فسفاته به همراه گونه‌های اسید اوریکی که در شرایط اسیدی pH < 6 (Hesse et al. 2009) نشان از تغییر pH سامانه‌ی ادراری از اسیدی به قلیایی دارد که ممکن است، از ترکیب رژیم غذایی و آب آشامیدنی مورد استفاده بیماران ناشی شود. این تغییر در اسیدیتی‌های ادرار موجب شده که کانی‌های فسفاته و کلسیم اکسالات نیز در پاره‌ای از موارد به همراه فازهای اوراته شکل گیرند. این نکته را نیز باید یادآور شد که سنگ‌های عفونی (استروویت) و فازهای فرعی نظیر نیاهایت که با ترکیبات عفونی موجود در سنگ‌های ادراری مرتبط می‌باشند، در این مطالعه به طور کامل در نمونه‌های مثانه‌ای و حالب وجود دارند که این موضوع نشان از فراوانی سنگ‌های عفونی در بخش‌های مثانه و مجاری ادراری دارد (تصویر ۵). ترکیبات متعلق به گروه اوراته (به ویژه اسید اوریک) نیز که حدود ۶۰ درصد تنوع کانی‌ای سنگ‌های ادراری در ناحیه‌ی موردنی پایش را به خود اختصاص داده‌اند، نسبت به سایر کانی‌ها از فراوانی بالاتری برخوردارند (تصویر ۵). نکته جالب توجه دیگر در باب کانی‌شناسی سنگ‌های ادراری در استان خوزستان، پراکنش قابل توجه انواع استروویت و کانی‌های نظیر نیاهیت است. این کانی‌ها که متعلق به ترکیبات گروه فسفاته هستند، معمولاً عناصری نظیر منگنز (Bridge & Robinson 1983) و منیزیم را در ترکیب خود جای می‌دهند.

بر اساس نتایج بدست آمده از مطالعات کانی‌شناسی سنگ‌های ادراری، گروه‌های کانی‌ای مهم در خوزستان را می‌توان در شش گروه کلسیم اکسالات (CO)، کلسیم اکسالات / فسفاته (CO/ Ph)، فسفاته (Ph)، اوراته (U)، اوراته / کلسیم اکسالات (U/CO) و اوراته / کلسیم اکسالات / فسفاته (U/CO/Ph) (جدول ۲). کانی‌های کلسیم اکسالات که با فراوانی بالای عنصر کلسیم شناخته می‌شوند Abboud (2008b)، در نمونه‌های استان خوزستان شامل هر دو نوع مونوهیدراته و دی‌هیدراته هستند. البته کانی غالب در انواع کلسیم اکسالات در منطقه‌ی مورد مطالعه را کانی وولیت تشکیل می‌دهد (تصویر ۵). علاوه بر این، با توجه به نقش تشکیل هسته‌ی اولیه در تشکیل و گسترش سنگ‌های ادراری (Abboud 2008a)، مطالعه‌ی ترکیبات تشکیل دهنده‌ی هسته در سنگ‌های ادراری در مناطق مختلف دنیا از اهمیت فوق العاده‌ای برخوردار می‌باشد. به بیان دیگر بلورهای کلسیتی را در سنگ‌های ادراری در دست بررسی، می‌توان به عنوان جزء اصلی تشکیل دهنده‌ی این سنگ‌ها در نظر گرفت که به فراوانی در سایر بخش‌ها نیز وجود دارد. بنابراین داده‌های حاصل از بررسی‌های میکروسکوپی، این احتمال را که عنصر کلسیم (با تشکیل بلورهای کلسیتی) یکی از مهم‌ترین عوامل تشکیل هسته‌ی سنگ‌های ادراری و به تبع آن گسترش بروز این بیماری در استان خوزستان است، را قوت می‌بخشد. کانی‌های فسفاته نیز در نمونه‌های گردآوری شده، از تسوء قابل توجهی برخوردارند. این کانی‌ها معمولاً به صورت فازهای مستقل و یا همراه با انواع کلسیم اکسالات و اوراته مشاهده می‌شوند. با توجه

جدول ۲- فراوانی ترکیبات کانی‌ای مختلف موجود در نمونه‌های جمع‌آوری شده در استان خوزستان

گروه‌های کانی‌ای	فرآوانی کل (درصد)	تعداد نمونه‌ها
۱. کلسیم اکسالات	۲۰	۲
الف. وولیت		
۲. کلسیم اکسالات / فسفات	۱۰	۱
الف. وولیت / هیدروکسیل آپاتیت		
۳. فسفاته	۱۰	۱
الف. استروویت		
۴. اوراته	۳۰	۳
الف. اوریسیت		
۵. اوراته / کلسیم اکسالات	۲۰	۱
الف. اوریسیت / وولیت		
ب. اوریسیت / وولیت / دلیت		
۶. اوراته / کلسیم اکسالات / فسفاته	۱۰	۱
الف. اوریسیت / وولیت / نیاهیت		

تصویر ۵- الگوی پراش پرتو ایکس متعلق به کانی‌های وولیت، استروویت و اسید اوریک

داده‌ها نشان می‌دهند که تمام فازهای کانی‌شناسی موجود در اقلیم‌های نیمه مرطوب مدیترانه‌ای (در این مطالعه شامل منطقه‌ی باغمک است) را انواع کلسیم اکسالات تشکیل می‌دهند، در حالیکه به سمت مناطق مرکزی و جنوبی استان، کانی‌های کلسیم اکسالات توسط ترکیبات فسفاته و اوراته جایگزین می‌شوند. در نهایت می‌توان اینگونه بیان کرد که از اقلیم‌های نیمه مرطوب مدیترانه‌ای (شمال شرق استان) به طرف اقلیم‌های فراخشک گرم (جنوب و جنوب غرب) و با افزایش میانگین دما، از فراوانی سنگ‌های کلسیم اکسالات کاسته و بر میزان انواع اوراته افزوده می‌شود، به طوری که در اقلیم‌های فراخشک گرم که بالاترین میانگین سالانه دما (25°C) را در استان خوزستان دارند (Rieiss پور، ۱۳۸۷)، تنها فاز کانی‌شناسی موجود را ترکیبات اسیداوریکی تشکیل می‌دهند. همچنین تمرکز بالای کانی‌های فسفاته که معمولاً در ارتباط با عفونت‌های ادراری تشکیل می‌شوند (Daudon et al. 2010) در اقلیم‌های گرم و خشک نیز لزوم مطالعه‌ی کانی‌شناسی سنگ‌های ادراری در این نواحی را دو چندان می‌نماید.

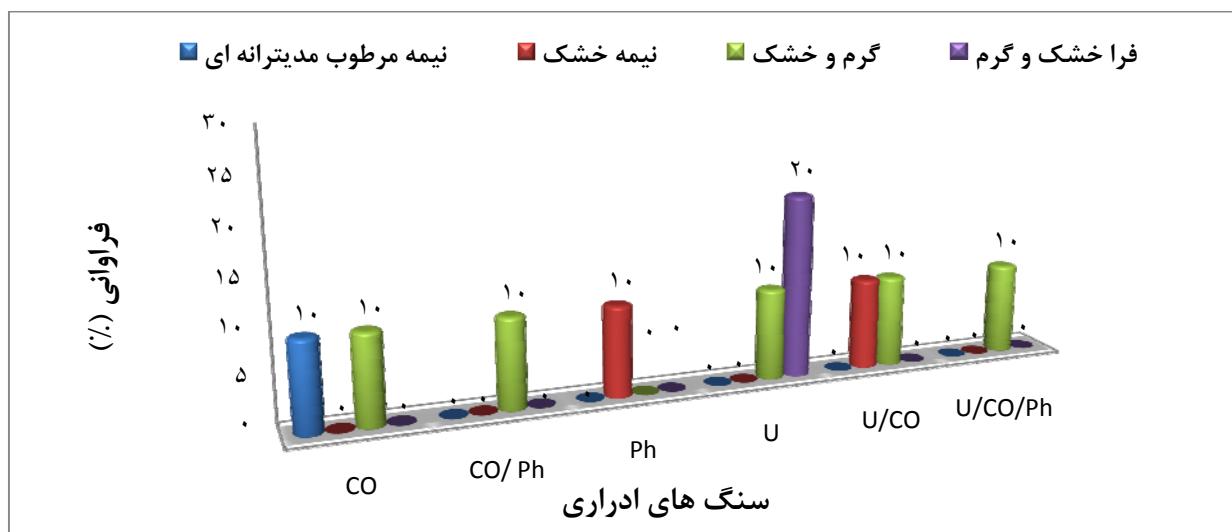
با توجه به اینکه روش‌های درمانی مختلفی برای درمان و رفع سنگ‌های ادراری وجود دارد، لذا تعیین پراکندگی اقلیمی سنگ‌های ادراری می‌تواند در اتخاذ راهکار درمانی مناسب جهت درمان این عارضه بسیار کارگشا باشد. در این زمینه با وجود تفاوت چشمگیر در کانی‌شناسی سنگ‌های ادراری در بخش‌های مختلف استان خوزستان، می‌توان روش‌های درمانی مناسب با سنگ‌های ادراری رایج در هر منطقه را

در پایش تأثیر شاخص‌های سن و جنسیت بیماران در ترکیب کانی‌ای سنگ‌های ادراری، قرار گیری ۱۰۰ درصد کانی‌های وولیت خالص در محدوده سنی کمتر از ۴۵ سال نشان می‌دهد که شیوع سنگ‌های کلسیم اکسالات در گروه سنی کمتر از ۴۵ سال رواج بیشتری دارد. ترکیبات فسفاته خالص (نظیر استروویت) نیز در این گروه مشاهده می‌شوند. کانی‌های گروه اوراته کمترین فراوانی را در محدوده سنی کمتر از ۴۵ سال دارند. اما افزایش فراوانی کانی‌های اوراته و اوراته - کلسیم اکسالات در محدوده سنی ۶۰-۴۵ سال نشان دهنده افزایش ترکیبات اوراته همراه با افزایش سن است. وجود ترکیبات اوراته در فاز کانی‌ای اصلی در تمام نمونه‌های متعلق به بیماران با سن بیشتر از ۶۰ سال نیز این ادعا را تأیید می‌کند. از منظر جنسیت نیز حضور تمام فازهای کانی‌ای کلسیم اکسالات خالص (کانی وولیت) و کانی‌های ادراری عفونی نظیر استروویت در بیماران زن جالب توجه است. در سوی مقابل، کانی‌های گروه اوراته از قبیل اوریسیت نیز در در بیماران مرد بسیار بیشتر از بیماران زن است (جدول ۱).

در ادامه نیز جهت بررسی اثرات شرایط اقلیمی (به ویژه دما)، بر تعیین کانی‌شناسی سنگ‌های ادراری، پراکنش کانی‌ای این سنگ‌ها در اقلیم‌های مختلف استان خوزستان مورد پایش قرار گرفت. با توجه به داده‌های ارائه شده در تصویر ۶ می‌توان بیان داشت که شرایط اقلیمی به عنوان یک شاخص محیطی مهم، تا حد بسیار زیادی در تعیین تنوع کانی‌ای سنگ‌های ادراری در استان خوزستان، تأثیرگذار می‌باشد. این

سنگ‌های ادراری است (Siener et al. 2004, Kohri et al. 1989) بر اساس مطالعه‌ی (Kerr & Laing 1992)، کمربند سنگ کلیه‌ی جنوب شرق کشور ایالات متحده‌ی آمریکا با کمربند کمبود منیزیم آب‌های سطحی در این ناحیه منطبق می‌باشد. با این تفاسیر احتمالاً نسبت بالای کلسیم به منیزیم (۲/۵-۴/۲) در آب‌های آشامیدنی شهرهای مختلف استان خوزستان را نیز می‌توان به عنوان یکی از عوامل مهم شیوع سنگ‌های ادراری به ویژه انواع کلسیم اکسالات در نظر گرفت. همچنین با توجه به غلظت بالای کلسیم در نواحی رسوی و آهکی (Kohri et al. 1989)، غلظت بالای این عناصر در استان خوزستان را نیز می‌توان به وضعیت لیتولوژی منطقه نسبت داد. البته این ادعا نیازمند مطالعات گسترش‌داری می‌باشد.

انتخاب نمود. در این میان با توجه به درمان سنگ‌های اوراته با استفاده از دارو (Hesse et al. 2009) که در ۹۵ درصد بیماران نیز موفقیت آمیز می‌باشد، لذا استفاده از دارو برای درمان سنگ‌های اوراته در مناطق جنوبی و جنوب غربی استان خوزستان، بهترین راه حل درمانی ممکن است. بر اساس مطالعه‌ی (Gul et al. 1999) استفاده از سیتروسودا می‌تواند در انحلال ترکیبات اوراته بسیار مؤثر باشد. همچنین با توجه به اینکه چای و سبزیجات که احتمال ابتلا به سنگ‌های ادراری را افزایش می‌دهند (Abboud 2008b)، از رژیم‌های غذایی رایج در مناطق گرم و خشک هستند، بنابراین باید اصلاح رژیم غذایی ساکنین این نواحی در دستور کار قرار گیرد. نکته‌ی دیگری که همواره در هنگام مطالعه‌ی شیمی سنگ‌های ادراری باید مدنظر داشت، رابطه‌ی منفی نسبت منیزیم به کلسیم با تشکیل

تصویر ۶- تمکز گروههای کانیایی (سنگ‌های ادراری) مختلف در اقلیم‌های چهارگانه استان خوزستان (%). در این تصویر علامت اختصاری عبارتند از: گروه کلسیم اکسالات: CO، کلسیم اکسالات / فسفات: CO/ Ph، اوراته: Ph، فسفاته: U، اوراته / کلسیم اکسالات: U/CO و اوراته / کلسیم اکسالات / فسفاته: U/CO/Ph.

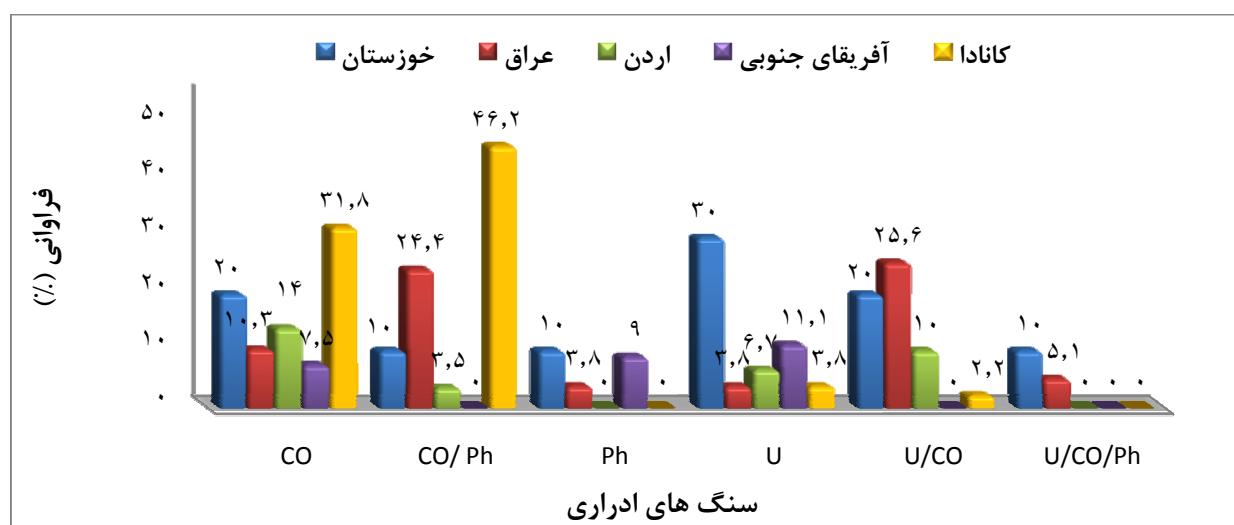
واقع در کمربند سنگ کلیه‌ی آسیا-آفریقا، برگزیده شد. کشور کانادا نیز به دلیل شرایط اقلیمی کاملاً متفاوت با استان خوزستان و سایر بخش‌های واقع در کمربند سنگ کلیه‌ی آسیا-آفریقا، به عنوان منطقه‌ی شاهد، مورد پایش قرار گرفت. نتایج حاصل از این مقایسه نشان می‌دهند که فراوانی سنگ‌های ادراری کلسیم اکسالاتی در استان خوزستان به جز آفریقای جنوبی، با سایر کشورهای مورد مطالعه، تشابه نسبی نشان می‌دهد. فراوانی بسیار بالای انواع کلسیم اکسالات در آفریقای جنوبی را نیز می‌توان با میزان کلسیم موجود در رژیم غذایی و آب‌های آشامیدنی مورد استفاده ساکنین این منطقه در ارتباط دانست (Abboud 2008b).

همچنین داده‌های بدست آمده نشان می‌دهند که فراوانی کانی‌های گروه اوراته در استان خوزستان (۶۰ درصد)، به میزان قابل توجهی بیشتر از

علاوه بر این، به منظور بررسی تنوع سنگ‌های ادراری در استان خوزستان، مقایسه‌ای میان نتایج حاصل از مطالعه‌ی حاضر با داده‌های گزارش شده از سایر کشورهای جهان نظری شهر بغداد در کشور عراق (Qaader et al. 2006), شمال اردن (Abboud 2008b), منطقه‌ی ناتال (Natal) در آفریقای جنوبی (Kerr & Laing 1992) و شهرهای کلگری (Calgary), کویتو (Quito) و هنولولو (Honolulu) در کشور کانادا (Levinson et al. 1985)، انجام پذیرفت (تصویر ۷). انتخاب کشورهای اردن و عراق، علاوه بر آمار بالای شیوع سنگ‌های ادراری در این مناطق، به دلیل قرارگیری این کشورها در منطقه‌ی خاورمیانه و برخورداری از شرایط اقلیمی تقریباً مشابه با استان خوزستان می‌باشد. کشور آفریقای جنوبی هم به عنوان کشور آفریقایی

توجه به ترکیب کانی نیاهیت که آمونیوم، فسفات، منیزیم و منگنز از اجزاء اصلی آن به شمار می‌روند (جدول ۱)، لذا می‌توان بیان کرد که حضور این کانی در یک ناحیه نیازمند وجود شرایط زیستی و زمین محیطی ویژه‌ای است که قادر باشند اجزاء زیستی نظیر آمونیوم و سایر عناصر مورد نیاز را فرآهنم آورند. در این مطالعه نیز با توجه به افزایش میزان کانی‌های فسفاته در اقلیم‌های نیمه خشک تا گرم و خشک (شهرستان‌های دزفول و اهواز) از یک طرف (تصویر ۶) و ماسه‌ای شدن پس‌تر رودخانه‌های استان (نظیر کارون به عنوان منبع اصلی آب آشامیدنی استان خوزستان) در این مناطق که سبب افزایش انحلال پس‌تر رودخانه می‌شود (رئیس‌پور ۱۳۸۷) از طرف دیگر، پیشنهاد می‌شود که وضعیت زمین‌شناسی منطقه در تأمین عناصری نظیر فسفات، منگنز و منیزیم برای تشکیل کانی نیاهیت به میزان بالایی دخیل هستند. همچنین نمی‌توان پساب‌های تولیدی ناشی از افزایش تراکم صنایع مختلف از قبیل صنایع نفتی و نیتروگامهای برق در این نواحی را بی‌تأثیر دانست. البته این ادعا نیازمند بررسی‌های گستردere تری می‌باشد.

سایر کشورها است. این تفاوت حتی در کشورهای اردن و عراق نیز که شرایط محیطی بسیار نزدیکی با استان خوزستان دارند، به وضوح دیده می‌شود. پراکنش بالای کانی‌های اسید اوریکی در استان خوزستان، به احتمال فراوان علاوه بر شرایط اقلیمی گرم خشک و فراگرم خشک حاکم بر اکثر مناطق استان، با رژیم غذایی ساکنین این نواحی نیز در ارتباط می‌باشد. کانی‌های فسفاته از قبیل استرورویت (۱۰ درصد) و انواع کلسیم اکسالات- فسفاته نیز مانند انواع اوراته، در استان خوزستان فراوانی بالایی را نسبت به سایر کشورهای مذکور، دارا می‌باشند. اما آنچه که کانی‌شناسی سنگ‌های ادراری در استان خوزستان را نسبت به تمام کشورهایی که در این مطالعه مورد پایش قرار گرفتند، متمایز می‌سازد، علاوه بر میزان بسیار بالای کانی‌های گروه اوراته، حضور کانی‌های نیاهیت و هیدروکسیل آپاتیت است. حضور این کانی‌ها که به صورت فازهای فرعی در نمونه‌های جمع‌آوری شده، قابل مشاهده هستند، به جز آفریقا جنوبی، در هیچ کدام از مطالعات صورت پذیرفته در کشورهای اردن، عراق و کانادا، گزارش نشده‌اند. با

تصویر ۷- مقایسه فراوانی گروههای کانی‌ای ادراری مختلف در استان خوزستان با سایر مناطق دنیا (%)

افزایش میانگین دما، از فراوانی سنگ‌های کلسیم اکسالات کاسته و بر میزان انواع اوراته افزوده می‌شود. اما آنچه که کانی‌شناسی سنگ‌های ادراری در استان خوزستان را در مقایسه با این نواحی، بیش از پیش متمایز می‌سازد، حضور کانی‌های زیستی نیاهیت و هیدروکسیل آپاتیت است.

در نهایت نیز پیشنهاد می‌شود که با توجه به فراوانی بالای سنگ‌های اوراته در مناطق جنوب و جنوب غرب خوزستان، انجام درمان دارویی برای مبتلایان به سنگ‌های ادراری ساکن این مناطق، می‌تواند در جهت انحلال سنگ ادراری و جلوگیری از انجام عمل جراحی، کارگشا باشد.

۴- نتیجه‌گیری

نتایج مطالعات کانی‌شناسی سنگ‌های ادراری جمع‌آوری شده نشان داد سنگ‌های ادراری در استان خوزستان را از منظر کانی‌شناسی می‌توان در شش گروه کلسیم اکسالات (CO)، کلسیم اکسالات/ فسفاته (CO/ Ph)، اوراته (Ph)، اوراته/ کلسیم اکسالات (CO/ Ph)، اوراته/ کلسیم اکسالات/ فسفاته (U/CO/Ph) (U) جای داد. همچنین، بررسی اثرات شرایط اقلیمی بر کانی‌شناسی سنگ‌های ادراری تایید می‌کند که از اقلیم‌های نیمه مرطوب مدیترانه‌ای (شمال شرق استان) به طرف اقلیم‌های فراخشک گرم (جنوب و جنوب غرب) و با

Andreucci, V. E., 1999, "Effects of water hardness on urinary risk factors for kidney stones in patients with idiopathic nephrolithiasis", *Nephrology*, Vol. 81 (Suppl 1): 66-70.

Bridge, P. J. & Robinson, B. W., 1983, "Niahite-a new mineral from Malaysia", *Mineralogical Magazine* Vol. 47 (342): 79-80.

Chandrajith, R., Wijewardana, G., Dissanayake, C. B. & Abeygunasekara, A., 2006, "Biomimicry of human urinary calculi (kidney stones) from some geographic regions of Sri Lanka", *Environmental Geochemistry Health*, Vol. 28 (4): 393-399.

Daudon, M., Bouzidi, H. & Bazin, D., 2010, "Composition and morphology of phosphate stones and their relation with etiology", *Urological Research*, Vol. 38 (6): 459-468.

Durgawale, P., Shariff, A., Hendre, A., Patil, S. & Sontakke, A., 2010, "Chemical analysis of stones and its significance in urolithiasis", *Biomedical Research*, Vol. 21 (3): 305-210.

Fazil Marickar, Y. M. & Vijay, A., 2009, "Female stone disease: the changing trend", *Urological Research*, Vol. 37 (6): 337-340.

Frackowiaka, A., Skibinski, P., Gaweł, W., Zaczynska, E., Czarny, A. & Gancarz, R., 2010, "Synthesis of glycoside derivatives of hydroxyanthraquinone with ability to dissolve and inhibit formation of crystals of calcium oxalate. Potential compounds in kidney stone therapy", *European Journal of Medicinal Chemistry*, Vol. 45 (3): 1001-1007.

Gul, B., Ahmad, T. & Gulzar, K., 1999, "Chemical Dissolution of Urinary Uric Acid stones by the use of Citro Soda", *JPMA*, Vol. 18 (4): 677-680.

Hesse, A., Tiselius, H. G., Siener, R. & Hoppe, B., 2009, "Urinary Stones", 1st edition, S. Karger AG, P.O. Box, CH-4009 Basel (Switzerland), 232 pp.

Kerr, A. & Laing, M., 1992, "Mineralogical Studies of human urinary calculus from Natal", *Environmental Geochemistry and Health*, Vol. 14: 19-25.

Kohri, K., Kodama, M., Ishikawa, Y., Katayama, Y., Takada, M., Katoh, Y., Kataoka, K., Iguchi, M. & Kurita, T., 1989, "Magnesium-to-calcium ratio in tap water, and its relationship to geological features and the incidence of calcium-containing urinary stones", *Journal of Urology*, Vol. 142 (5): 1272-1275.

Komleh, K., Hada, P., Pendse, A. K. & Singh, P. P., 1990, "Zinc, Copper and Manganese in Serum, Urine and Stones", *International Urology and Nephrology*, Vol. 22: 113-118.

Levinson, A. A., Paz, Y., Mino, M., Stams, U. K. & Hariharan, A., 1985, "The mineralogy of human urinary stones from Calgary, Quito and Honolulu", *American Mineralogist*, Vol. 70: 630-635.

Mairiang, E., Hanpanich, P. & Sriboonlue, P., 2002, "Proton magnetic resonance spectroscopy of the kidney in renal stone disease", *Magnetic Resonance Imaging*, Vol. 20: 777-779.

Mohamed Ali, A. & Nambi Raj, N. A., 2008, "Tensile, flexural and compressive strength studies on natural and artificial phosphate urinary stones", *Urological Research*, Vol. 36: 289-295.

همچنین با اذعان به پراکنش بالای کانی‌های کلسیم اکسالات در نواحی شرق و شمال شرقی و نقش بمسازی کلسیم در تشکیل هسته در سنگ‌های ادراری، افزایش تا حد مجاز منیزیم به آب در تصفیه خانه‌های منابع آب آشامیدنی برای افزایش اتحلال کلسیم نیز می‌تواند نقش مؤثری در جلوگیری از هسته‌سازی و تشکیل سنگ ادراری ایفا نماید.

تشکر و قدردانی

نویسنده‌گان مقاله از کلیه‌ی کارکنان، به ویژه گروه جراحی بیمارستان‌های گلستان و آریا که ما را در جمع آوری نمونه‌ها یاری نمودند، صمیمانه تشکر می‌نمایند. همچنین نویسنده‌گان تعهد می‌نمایند، پژوهش حاضر به طور مستقل و فقط بر پایه‌ی منابع اعلام شده انجام گرفته است.

مراجع

رئيس پور، ک.، ۱۳۸۷، "تحلیل آماری و همدیدی پدیده گرد و غبار در استان خوزستان"، پایان نامه کارشناسی ارشاد، دانشگاه سیستان و بلوچستان، ۱۱۹ ص.

زراسوندی، ع.، ۱۳۸۸، "ارزیابی زیست محیطی پدیده گرد و غبار در استان خوزستان"، فاز اول، طرح سازمان محیط زیست استان خوزستان، ۳۵۰ ص.

Abboud, I. A., 2008a, "Concentration effect of trace metals in Jordanian patients of urinary", *Environmental Geochemistry Health*, Vol. 30 (1): 11-20.

Abboud, I. A., 2008b, "Mineralogy and chemistry of urinary stones: patients from north Jordan", *Environmental Geochemistry Health*, Vol. 30 (5): 445-463.

Akoudad, S., Szklo, M., McAdams, M. A., Fulop, T., Anderson, C. A. M., Coresh, J. & Kottgen, A., 2010, "Correlates of kidney stone disease differ by race in a multi-ethnic middle-aged population: The ARIC study", *Preventive Medicine*, Vol. 51 (5): 416-420.

Al-Eisa, A. A., Al-Hunayyan, A. & Gupta, R., 2002, "Pediatric urolithiasis in Kuwait", *International Urology and Nephrology*, Vol. 33 (1): 3-6.

Ancharov, A. I., Nizovskii, A. I., Gridnev, S. A., Feofilov, I. V. & Vichkanov, A. N., 2005, "An attempt of in vivo X-ray diffraction analysis of kidney stones with the use of synchrotron radiation", *Nuclear Instruments and Methods in Physics Research*, Vol. 543 (1): 302-305.

Atan, L., Andreoni, C., Ortiz, V., Silva, E. K., Pitta, R., Atan, F. & Srougi, M., 2005, "Highkidney stone risk in men working in steel industry at hot temperatures", *Urology*, Vol. 65 (5): 858-861.

Basiri, A., Shakhssalim, N., Ghahestani, S. M. & Basiri, H., 2010, "The demographic profile of urolithiasis in Iran: a nationwide epidemiologic study", *International Urology and Nephrology*, Vol. 42 (1): 119-126.

Bellizzi, V., De Nicola, L., Minutolo, R., Russo, D., Cianciaruso, B., Andreucci, M., Conte, G. &

- Mohamed Farook, N. A., Mozhiyras, P. & Nalini, R., 2006**, "Inhibition of mineralization of urinary stone forming minerals by medicinal plants", *European Journal of Chemistry*, Vol. 12: 182-185.
- Qaader, D. S., Yousif, S. Y. & Mahdi, L. K., 2006**, "Prevalence and etiology of urinary stones in hospitalized patients in Baghdad", *Eastern Mediterranean Health Journal*, Vol. 12: 853-861.
- Schwartz, B. F., Schenkman, N. S., Bruce, J. E., Leslie, S. W. & Stoller, M. L., 2002**, "Calcium nephrolithiasis: effect of water hardness on urinary electrolytes", *Urology*, Vol. 60: 23-30.
- Siener, R., Jahnens, A. & Hesse, A., 2004**, "Influence of a mineral water rich in calcium, magnesium and bicarbonate on urine composition and the risk of calcium oxalate crystallization", *European Journal of Clinical Nutrition*, Vol. 58: 270-276.
- Singh, I., 2008**, "Renal geology (quantitative renal stone analysis) by Fourier transform infrared spectroscopy", *International of Urology and Nephrology*, Vol. 40: 595-602.
- Singh, V. K., Rai, A. K., Rai, P. K. & Jindal, P. K., 2009**, "Cross-sectional study of kidney stones by laser-induced breakdown spectroscopy", *Lasers Medicine Science*, Vol. 24: 749-759.